

CHÚT TÌNH CON THƠ

537

Nguyễn Duy

1. Mẹ ơi, trên trần gian con chưa thấy ai, đến nhờ
2. Mẹ ơi, trong cuộc trần vương theo gót chân, những bụi
3. Mẹ ơi, như hạt lệ đã vỡ tan, những nhọc

1. Mẹ mà Mẹ không thương giúp. Mẹ ơi, con biết rằng tình Mẹ
2. mờ lòng nặng bao nhung nhớ. Mẹ ơi, trên nước trời tình Mẹ
3. nhằn là lời kinh dâng tiến. Mẹ ơi, cho dầu đời còn nặng

1. rất bao la, luôn dõi nhìn từng nhịp bước con thơ.
2. rất bao dung, con lỗi lầm Mẹ hằng thứ tha luôn.
3. gánh bon chen, nhưng có Mẹ đời nhẹ nổi truân chuyên.

Mẹ nguồn cậy trông cho người thất vọng. Mẹ là niềm tin cho

người lữ thứ. Mẹ là niềm vui cho người buồn đau. Mẹ là nghỉ

ngơi cho người đơn côi.